

Kodēl siloso 6, o ne 10 tonų?

Kovojant už produktyvios gyvulininkystės išvystymą, būtina sudaryti lokią pašarų bazę, kad per ištikus metus turėtume pakankamai stambiųjų, koncentruotų ir sulčiųingų pašarų. Daugelis rajono kolūkių, kovodami už tvirtą pašarų bazę, padidino auginamų silosinių kultūrų, daugiametį žolį pasėlių plotus ir t. t.

Dabar kolūktuose karšias darbymeis. Vyksta kova už tvirtą pašarų bazę. Gamina mas anksstyvasis silosas, šienaujamos natūraliosios, kultūrinės pievos.

„Ragelių“ kolūkyje

LENKTYNIAUJANČIŲ RESPUBLIKŲ TRADICIJA

Šiomis dienomis į Vilnių atvyko Baltarusijos žemdirbių delegacija. Jai vadovauja Baltarusijos TSR Žemės ūkio ministro pavaduotojas drg. S. Kostjukas. Svečius pasitiko mūsų respublikos Žemės ūkio ministro pavaduotojas drg. Kriaučiūnas.

Svečiai viešės mūsų respublikoje keletą dienų. Jie aplankys kolūkius, fermas, pažūrės, kaip dirba mūsų kolūkiečiai, kaip prižiūrimi pasėliai, pasidalsis darbo patyrimu.

Pasikeltimas delegacijomis tarp lenktyniaujančių respublikų tapo gražia tradicija. Tą pačią dieną, kai atvyko svečiai iš Baltarusijos, mūsų respublikos žemės ūkio darbuotojų delegacija išvyko į Baltarusiją. Jai vadovauja Lietuvos TSR Žemės ūkio ministro pavaduotojas drg. P. Grigėnas.

šienapiūtė taip pat prasižėjo. Čia į daržines jau suvežta apie 100 vežimų šieno, nušienauta 15 ha dobių, 6 ha natūralių pievų, 4 ha kultūrinių. Bet tai tik III laukininkystės brigados darbo rezultatai. Brigadininkas Burdinavičius į šį klausimą žiūri rūpestingiau, kaip kitose brigadose. Tačiau to negalima pasakyti apie I brigados brigadininką Zdanovičių. Čia šienapiūtė dar visai nepradėta. Šienui džiiovinti nėra paruoštų žaiginių.

— Išdžiūsta per dvi dienas laukuose, kam ji dar krauti į žaiginius, — pareiškia savo nuomonę pirmininkas drg. Adomonis.

Taip, jeigu dienos saulėtos, karštos, — šienas išdžiūsta greitai. Tačiau kas gali garantuoti, kad per visą šienapiūtę bus gražus oras? O žaiginiai yra geriausia priemonė be nuostolių džiiovinti šieną, esant bet kokiam orui. Žaiginiuose džiiovinamas šienas turės daugiau maistingų medžiagų.

Tuo tarpu „Ragelių“ kolūkyje tėra pagaminta 80 porų žaiginių... O kolūkyje reikės išdžiiovinti šieną, nušienautą nuo 150 ha natūralių, 60 ha kultūrinių pievų, 100 ha dobių. Tiesa, pirmininkas tikina, kad žaiginiai dar bus gaminami, tačiau kiek kolūkis jų pagamins — ir jam neaišku.

Negali didžiuotis „Ragelių“ kolūkis ir ankslyvojo siloso gaminiu. Aple tai čia visai negalvojama.

— Iš ko reikia gaminti šį silosą? Aš manau, kad surambėjusios, peržydėjusios žolės visai tam netinka, — įtikinėja pirmininkas.

Taip, peržydėjusios žolės turi žymiai mažiau baltymų. Pavyzdžiui, šimtelė kg viksvų prieš pat žydėjimą priskaičiuojama 23 pašariniai vienetai ir 2,2 kg virškinamųjų baltymų, o po žydėjimo — perpus mažiau. Panašiai sumažėja ir kitų žolėlių maistingumas. Bet apie ką galvojo „Ragelių“ kolūktio vadovai, kada žolės dar buvo neperžydėjusios?

Iš kitos pusės, kaip gi rageliečiai gamins silosą, jeigu kapoklės nėra — ji ligi šiol teberemontuojama.

— Siloso mums užteks, — pasakoja drg. Adomonis, — gaminsime jį iš atolo, šakniavaisių lapų, kukurūzų. Kiek pagaminsime, — iš anksto sunku pasakyti. Kiek vienai karvei, manau, bus po 6 tonas. Be to, šįmet kolūkyje auginame daugiau bulvių. Žiemą jas taip pat šersime karvėms.

Nenorai imasi gaminti silosą „Ragelių“ kolūktio žemdirbiai. Jie tikisi, kad iš cukrinių, pašarinių runkelių, kukurūzų gaus pakankamai sultingų pašarų žiemai. Bet dabar dar sunku numatyti, kaip užderės tos kultūros, kaip pasiseks nuimti derlių. Pagaliau, tegul bus geras derlius, laiku jį nuimsime, bet ar pakenks kolūkiui, jeigu jis kiekvienai karvei pagamins ne po 6, o po 10 tonų siloso? Juk nuo to tik padidės gyvulių produktyvumas, padidės kolūktio pajamos. Reikia lik parodyti daugiau iniciatyvos, idėlių daugiau pastangų, darbo, energijos, o kolūkyje yra visos galimybės sudaryti tvirtą pašarų bazę.

A. Rutkauskaitė

VINICOS SRITIS. Viena iš valzdinių srities kampečių atsidarė Kryžopolsko rajono Ždanovo vardo kolūktio poilsio namai. Jie veiks ištikus metus. Kas du savaites čia ilsėsis 25—30 žmonių.

Nuotraukoje: Ždanovo vardo kolūktio poilsio namuose. Seniausieji kolūkiečiai, artelės įsteigėjai 66 metų Timofiejus Stepanovičius Kondratjukas (hairėje) ir 73 metų Nikolajus Kirilovičius Sičkaras.

J. Kopytos (TASS) nuotr.

Iš jaunųjų kūrybos

Prieš akis daug kelių atsivėrė,
Ko dvejoj, į šalį dairais?
Jie ne deimantais, kristalais žeri,
Bet lašeliais ant veido sūriais.

*

Nedvejoki, bet eiki į saulę,
Laimę rankose savo turi.
Juk jaunystei priklauso pasaulis,
Jai plačiausi keliai atvirai!

R. GRAIBUS

R. PUPELIS SAULĖ JŪROJE

Baltom kaip sniegas lūpom
Bučiuoja jūra smėlį.
Žiūrėki, kaip ji supa
Saulutės spindulėlių.
Be saulės spindulėlio
Jinai būtų ledinė.
Nebradžiutum po smėlį,
Užgest daina krūtinėj.

Pagal Dostojevskio romaną

Šalies ekranuose demonstruojamas naujas spalvotas meninis filmas „Idiotas“ (pagal F. M. Dostojevskio romaną). Scenarijus ir pastatymas — Ivano Pyrjevo.

Atlieka vaidmenis: kunigaikštis Myškinas — J. Jakovlevas, Nastasja Filipovna — J. Borisova, Gania Ivolginas — N. Podgornas, Parfionas Rogožinas — L. Parchomenka, Aglaja Jeparčina — R. Maksimova.

Filmą pagamino „Mosfilmo“ studija, 1958 m. Filmas pastatytas pagal pirmąją F. M. Dostojevskio romano „Idiotas“ dalį. Pagrindinė filmo siužetinė linija siejasi su Nastasjos Filipovnos — gražios, protingos, kovojančios prieš baisią, viską apimančią pinigų jėgą, moters paveikslu.

Nuotraukoje: kadrai iš filmo.

me rankiniais kaupu-kais, kartu atkasėme užverstus dalgus. Šiomis dienomis pradėjome papildomai tręšti kukurūzus. Į kiekvieną hektarą išberlame po 100 kg amonio salietros. Po 3—4 savaitių tarpueilius vėl purensime bei ravėsime ir antrą kartą tręšime pasėlius amonio salietra.

Šiais metais mūsų kolūktio kukurūzų augintojai įsipareigojo gauti iš kiekvieno pasėlių hektaro vidutiniškai po 1000 centnerių žaliosios masės. Tai įgalins mus paruošti kiekvienai karvei ne mažiau, kaip po 10 tonų sultingųjų pašarų.

Adolfas SINKEVIČIUS
Salantų rajono „Aušros“ kolūktio agronomas

MOKYKIMĖS IŠ PIRMŪNŲ PATYRIMO

Gerali prižiūrėklime kukurūzų pasėlius

Norint gauti gausų kukurūzų derlių, neužtenka gerai įdirbti dirvą ir laiku pasėti. Svarbiausia — pavyzdinčiai juos prižiūrėti. Tuo mes įsitikinome iš savo patyrimo. 1956 metais kukurūzai laukininkystės brigadose buvo išdalinti atskirais sklypeliais kolūkiečiams prižiūrėti. Ten, kur pasėliai buvo geriau prižiūrimi, gavome iš hektaro po 500 centnerių žaliosios masės, o kai kuriuose plotuose derlius stekė tik 360 centnerių iš hektaro. Todėl kolūktio valdyba nutarė sudaryti kukurūzų auginimo grandį.

Praeitais metais tokią grandį buvo sudaryta iš 12 žmonių. Į ją buvo įtraukti gyvuli-

ninkystės fermų darbuotojai, komjaunuoliai, mokytojai. Grandžiai vadovavo fermos vedėja Ona Anužytė. Pasėliai buvo pavyzdinčiai prižiūrimi. Juos po du kartus nuakėjome ir išpurenėme tarpueilius, nuravėjome piktžoles, papildomai patręšėme amonio salietra. Įdėtas darbas su kaupu atsilygino. Visame 15 hektarų plote iš kiekvieno hektaro gavome po 866 centnerius žaliosios masės.

Šiemet kukurūzų auginimo grandžiai priklauso 24 žmonės. Jai vadovauja komjaunuolė Aldona Andrijauskaitė. Kadangi grandyje yra daugiau žmonių, tai ir kukurūzai buvo greičiau pasėti, ir pasėlius gail-

ma geriau prižiūrėti.

Visas kukurūzams skirtas dirvas suarėme po 2—3 kartus, įskaitant ir rudeninį arimą. Pavasarį jas gausiai patręšėme, išveždami į hektarą po 30 tonų mėšlo. Kukurūzai buvo pasėti iki birželio 1 d. Beveik visą plotą užsėjome hibridine sėkla (Kirovskaja—25). Praslinkus 4—5 dienoms po sėjos, pasėlius nuakėjome lengvomis medinėmis akėčiomis, o dar po 4—5 dienų nuakėjome antrą kartą. Kai kukurūzų daigai pastakė 10—15 centimetrų aukštį, pradėjome purenti tarpueilius. Šiam darbui panaudojome arklinius vagotuvus. Likusias piktžoles išravėjo-

